

ПРОТОКОЛ

№ 19479

гр. С, 19.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А

Сложи за разглеждане докладваното от С И Гражданско дело № 20221110154984 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:21 часа се явиха:

Страните редовно уведомени от предходно съдебно заседание.

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – участва чрез видеоконферентна връзка от затвора в гр.С и се представлява в съдебна залата от адв. Ю..

ОТВЕТНИКЪТ Върховен касационен съд – не изпраща представител.

КОНТРОЛИРАЩА СТРАНА Софийска Районна Прокуратура – прокурор Ц.

Е. М.: Моля да не се дава ход на делото, тъй като чрез тази видеоконферентна връзка ми се нарушава правото на справедлив съдебен процес, на присъствие в открито съдебно заседание, среща с адвоката, с който ще може да обсъждам. И така, Вие ме дискриминирате. Всички други хора лишени от свобода ги водят в СРС, а на мен не ми дават госпожо да си упражня правата така както трябва. А аз искам в хода на процеса да бъда подкрепян, подпомаган от адвокат, за да може при възникнали казуси в делото, да мога да се допитам до адвоката и т. н., а не да участвам тука във видеоконферентна връзка без да мога да се допитвам до адвоката си. Във всяко дело имам подобна молба, която исках да Ви я предоставя в първото съдебно заседание и поради тази причина и искам да не се дава ход на делото, защото проявявате една загриженост, която е извън вашата компетенция дали ГДО Охрана дали имат бюджет или нямат бюджет. Искам Ви отвод и делото да не се гледа, защото делото както е тръгнало, това си е направо организиране на нечестен съдебен процес без право на защита, да се претупа. Аз по никакъв начин не мога да комуникирам с адвоката си. По този начин и ме затруднявате, затруднява Вас, затруднява мен, затруднява адвоката. Смятам, че това е нарушение на чл.6, параграф 1 и 11 на Европейската

конвенция на защита на правата на човека и на чл. 14, 17 и 18 от ЕК и на чл. 47, 20, 21, 53, 54 от Хартата на ЕС, за което казвам Ви, ще подам жалба срещу районния съд в районния съд, защото няма никакви извънредни обстоятелства, които да налагат аз да бъда дискриминиран, да нарушавате принципа на лично присъствие. По този начин процеса се унищожава от смисъл. Ето, аз имам за днес писмено доказателство, не мога да го представя по този начин по компютъра, не се прави така. Искам да се отведете.

СЪДЪТ разяснява на г-н М., че по това дело са разпитани свидетели и че делото е отложено само заради жалбата до ВКС, която не е била изпратена, и че това е вече трето по ред съдебно заседание по настоящето дело и същото е отложено само заради жалбата, която ищеца е пуснал през 2020 г., която не е била приложена към преписките, които са изпратени от Апелативния съд, откъдето са изискани обвинителни актове, протоколи и т.н.

СЪДЪТ дава възможност на адв. Ю. да въведе доверителя си в предмета на делото.

Адв. Ю.: Г-н М., Е. П. и С. Д. са разпитани като свидетели по това дело. Събрани са от Апелативен специализиран съд и от ВКС писмените доказателства. Останало е само да постъпи самата жалба, която си подал на 18 август 2020 г. и която е оставена без разглеждане. Само това е останало и мисля, че няма произнасяне, ти си направил искане за преюдициално запитване, което е доста обстойно записано в протокола в едно заседание. Ти диктува ако си спомняш. Така, че това дело е пред приключване и няма какви повече доказателства по него да се събират. Аз съм съгласен с личното участие, но конкретно по това дело не е толкова наложително. Така че, според мен, да оттеглим искането за отвод.

Е. М.: Добре тогава, оттеглям искането за отвод. Да се даде ход на делото.

Адв. Ю.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР Ц: Да се даде хода на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпила изисканата жалба от ВКС с вх. № 6462 от 18.08.2020 година.

ДОКЛАДВА постъпила изискана от ВКС жалба с вх. № 6470 от 18.08.2020 г.

ДОКЛАДВА молба от ВКС от 18.09.2023 г.

АДВ. Ю.А: Да се приемат и моля да се обърне внимание, че се касае за корено различни жалби.

ПРОКУРОР Ц: Да се приемат постъпилите писмени документи.

Е. М.: Имам едно доказателствено искане. На основание чл.267 от ДКЕС правя искане Софийски районен съд да отправи преюдициално запитване съда на ЕС в Люксембург във връзка с делото на ВКС, а именно КНОХД № 1018/2019 г. на ВКС, което е от значение за точното прилагане на закона и правилното решаване на настоящото дело. Съдът следва се произнесе съгласно правото на чл.6 от Хартата на ЕС, правото на справедлив съдебен процес и ефективни правни средства за защита по чл.47 от Хартата на ЕС във връзка с правото на защита чл.48 от Хартата на ЕС и връзка равенство пред закона чл.20 от Хартата на ЕС и във връзка с чл.21 за забрана за дискриминация и във връзка със забраната за злоупотреба с право - чл.53 и чл.54 от Хартата на ЕС и във връзка с правото на добра организация чл.41 от Хартата на ЕС и във връзка с правото по чл.1 и чл.4 от Хартата на ЕС за забрана на изтезанията. Искам съдът в Люксембург да се произнесе и във връзка с тежестта на доказване по Директива 2016, чл.2, 6, 9 и чл.10 от нея, съда на ЕС да каже като се запознае с настоящото дело, воденото дело КНОХД № 1018/2019 г., обвинителния акт, по който е образувано това дело, дали произнасянето по произлезли нови фактически положения, където съдът е допълнил, добавил, надградил, изменил обвинението без да има правомощия за това, това дали не е дейност на държавата. Осъждането по непредявено обвинение на Е. Д. М. представлява ли дейност на държавата, представлява ли дейност на съда, на Върховния касационен съд, като съда на ЕС в Люксембург да се произнесе точно и ясно делото № 1018/2019 г., което не е решено от фактическа и правна страна съгласно обвинителния акт по пр.пр.№ 431/2018 г. на Специализираната прокуратура е висящо и следва ли да се приеме присъдата по него за недействителна в нарушение на всички гореразписани правила и при това положение когато има осъждане по непредявено обвинение може ли да се каже, че за лицето, за което се твърди, че е осъдено с краен съдебен акт на ВКС - решение № 242 от 16.04.2022 г. по КНОХД № 1018/2019 г. на ВКС, делото, трябва ли да се счита тази присъда за недействителна, нищожна. Това нещо представлява ли злоупотреба с право в нарушение на забраната за осъждане по непредявени обвинения, а също нещо представлява ли използване на правосъдието за цели, различни от целите на правосъдието и на правото и какво представлява и представлява ли изобщо това присъда и как трябва да постъпи ВКС след като жалба с вх.№ 6462 от 18.08.2020 г. по описа на ВКС, с която съм сезирал същия този съд и съм осъден по измислени, лъжливи нови фактически положения за които не съм се защитавал, за които не знам и съм разбрал след получаване на писмените

мотиви на ВКС и съда на ЕС да каже няма ли при това положение в светлината на чл.6 от Хартата на ЕС, чл.47 и чл.48 от Хартата на ЕС, лицето което е задържано Е. Д. М. по непредявени обвинения да бъде обвинен като незаконно задържано лице, когато ВКС постанови след входиране на процесната жалба с вх.№ 6462 от 18.08.2020 г. с описание на непредявени обвинения и какво трябва да се направи по отношение на задържаното лице съгласно чл.5, параграф 4 от ЕКЗПЧ и чл.6 от Хартата на ЕС, трябва ли това лице, което е задържано по непредявени обвинения да бъде освободено незабавно след като се сезира ВКС. И какво представлява действието на ВКС, който знае, че съм осъден по непредявени обвинения, тъй като ВКС има задължение, като правомощията на съда, ВКС се определят от рамката на обвинението по внесения обвинителен акт, по който е образувано КНОХД №1019/2019 г. по описа на ВКС и трябва ли ВКС като установи, че има произнасяне, когато не е в дейността на държавата по непредявени обвинения, защото правомощията и задълженията на съдиите се определят от рамката на обвинителния акт да се произнесат мотивирано дали подсъдимото лице е извършило престъпленията, описани по ясен и категоричен начин - чл.246, ал.1 и ал.2 НПК в обвинителния акт, което не е сторено и в настоящата ситуация как трябва да се приложи принципа на прилагане правото на ЕС от Софийския районен съд, когато той узнае от материалите по делото, от разпитаните свидетели, от обвинителния акт, от мотивите на ВКС, че има извършено техно законно нарушение. От 16.04.2020 г. има присъда приведена в изпълнение без правно основание за това по непредявени обвинения. Трябва ли районният съд да реагира на това нещо, трябва ли да се уведоми Прокуратурата, която присъства и в залата и какво трябва да направят властите, когато има лице осъдено от съд, който съд няма правомощия да осъди по измислени от съдиите непредявени обвинения, защото когато те започнат да пишат мотиви по непредявени обвинения, това не е съдопроизводствена дейност и не е дейност на държавата и аз се намирам в това положение. По отношение на Софийски районен съд, искам съда на ЕС в Люксембург да се произнесе, защото в Софийски районен съд заобикалят закона умишлено съдии по две други дела. Възможно ли е Апелативния съд, който е въззивен съд по воденото дело, което после става делото на ВКС, т.е. по дело № 102/2018 г., когато въззивния съд по дело ВНОХД № 102/2018 г. на Апелативен специализиран наказателен съд са осъдили Е. Д. М. и другите подсъдими по непредявени обвинения, без това да е дейност на държавата, ВКС да твърди в мотивите си, че съм непредявено обвиняем от Апелативния специализиран наказателен съд и ме осъжда, а във връзка по непредявени обвинения от установени в долния съд. Това е в светлината на чл.6 и чл.47 и чл.48 от Хартата на ЕС във връзка със забрана за противозаконно лишаване от свобода по непредявени обвинения и във връзка със забраната за осъждане по непредявени обвинения, като искам да Ви кажа, че това е изключително тежко законно нарушение, за което искам съда на ЕС да се произнесе, като Софийски районен съд да отправи преюдициално запитване за това. Аз съм

осъден без правомощия на държавата, на съда, да има право да ме осъжда. Правомощията като са определени в обвинителния акт, извън обвинителния акт, това не е съдопроизводствена дейност и не е дейност на държавата и Ви е много добре го разбирате от документите. Значи аз съм осъден с три неотразени обвинения, а делото, какво аз съм извършил и в какво съм обвинен, не е решено от фактическа и правна страна и към настоящия момент и вижте къде се намирам и какво се случва. Това са сътворили тези хора, а това е казвам Ви някакъв ужас, за мен това е ад, казвам Ви го сериозно. Ако трябва да се намесите съгласно правомощията си в Закона за съдебната власт и НПК - чл.205 от НПК и да сезирате Прокуратурата, че по воденото от Вас дело аз заявявам, че съм противозаконно лишен от свобода от 2019 г. до 2023 г. по противозаконно осъждане по непредявено обвинение. От приложените доказателства това става ясно. Делото не се решава. Правосъдието се използва с цел да ме държат в затвора по непредявени обвинения, което е отвлечане по чл.142а, ал.2 и ал.4 от НК и чл.282 от НК извършено от съдиите Панова, Иванова и Маркова, тази последната вече няма какво да извърши, защото вече я няма. Г-жо Съдия, срещу мен има извършени престъпления, уведомявам и прокурора, уведомявам и районния съд. Това е заговор срещу правосъдието и срещу мен. Видно от доказателствата по делото искам да сезирате прокуратурата, Софийска градска прокуратура за тези извършени престъпления, обръщам се и сезирам и прокурора и Софийски районен съд. Не може аз да бъда съден и да съм осъден за деяния на лицето Н Ц Г, което съда изобщо няма правомощия да се произнася какво е извършил Н Г, няма правомощия Е Л и Д Г, това са три неотразени в обвинението лица и в мотивите вижте какво пише. Това е ужасно, разбирате ли. Аз почти не издържам вече. Това са години наред тормоз, разбирате ли хора.

АДВ. Ю.: Уважаема г-жо Съдия, както съм заявил и в съдебното заседание от 30.05.2023 г., становището ми по отправените въпроси към съда в Люксембург остава непроменено. Съвсем накратко, днес г-н М. поставя нов въпрос. Синтезирано - дали ВКС с процесното разпореждане е нарушил цитираните правни норми от правото на ЕС и представлява ли поведението на състава на ВКС дейност на държавата делегирана на съда като държавен орган, когато те се произнасят по съществени факти и обвинения, които не се намират в рамките на делото, очертани в обвинителния акт. И тъй като в момента се намираме в районния съд, който е най-ниското ниво в йерархията на съдебната система, на районния съдия се вменява да преценява дали настоящия председател на ВКС е извършил нарушение на правото на ЕС. С оглед тази йерархическа зависимост според мен най-резонно би било да бъде попитан съда в Люксембург по тези въпроси, които са поставени, макар че това ще отнеме няколко години, но с цел правилно решаване на делото, смятам, че следва да бъде отправено преюдициалното запитване с ясното съзнание, че може би голяма част от делата на г-н М. ще бъдат спряни, ако бъде направено такова преюдициално запитване, но това е в негов интерес и

моля да се произнесете в посока уважаване на иска. В районен съд в Монтана, само не мога да посоча делото, има направено преюдициално запитване по сходни въпроси, само че с друг ищец, касещ го същото наказателно дело, съпроцесник на г-н М., който също е осъден по непредявени обвинения. За него са малко по-различни фактите, но вече има отправено такова преюдициално запитване. Касае се за гр.д.№ 1628/2021 г. по описа на РС-Монтана, 3-ти състав. Определението е № 769/06.06.2023 г., с което е отправено преюдициалното запитване.

ПРОКУРОР Ц: Считам, че не са налице основанията за отправяне на преюдициално запитване.

Е. М.: Искам отвод на прокурора за предубеденост и за злоупотреба с право. Както каза г-н Ю., РС-Монтана е изпратил преди няколко месеца преюдициално запитване до съда на ЕС. Въпросният прокурор осъществява отказ от правосъдието и злоупотреба с правото, тъй като в днешното съдебно заседание е сезиран и конкретно знае за тези извършени закононарушения, които се явяват и престъпления и в момента ги прикрива от извършване на разследване на лицата, за които той като прокурор трябва да бъде напълно наясно, че най-малко има извършено престъпление, а за отвлечение и за осъждане по непредявени обвинения това представлява длъжностно престъпление от магистрати. Преюдициалното запитване е коментиране с мотиви, които са подкрепени от фактически доказателства. Искам да кажа на прокурора да се запознае с правото на ЕС.

АДВ. Ю.: Няма пречка да бъде отведен прокурора при положение, че създава пречка. Действително участва по делото прокурор. Немотивирано беше становището на прокурора.

ПРОКУРОР Ц: Считам че не са налице основанията за отвод на прокурора.

СЪДЪТ намира, че не са налице основания за отвод на прокурора, доколкото от една страна няма данни да е извършил действията, за които ищеца твърди, а прокурора е само контролираща страна поради което участието му в процеса не е решаващо и сами по себе си съмнения на една от страна в обективността му, без да са подкрепени с доказателства, не са основание да се отведе прокурора.

По направеното от ищеца искане за преюдициално запитване съдът намира следното: В случая ищецът аргументира претенциите си с нарушение на правото на ЕС, както и на цитирани от него норми от общностното и от

международното право. Действително, съдът с определението си по доклада е дал правна квалификация на иска по чл. 2в, ал. 1 от ЗОДОВ, но налице е съдебна практика на ВКС, а именно определение № 1343 от 30.05.2023 г., постановено по ч.гр.д.№ 1929/ 2023 г. по аналогичен казус, в което се изтъква, че неправилно по-долните инстанции са квалифицирали идентичните претенции на ищеца с правната норма на чл.2в от ЗОДОВ. При напълно идентично изложение от страна на ищеца на твърденията му в исковата молба по настоящето дело и делото, предмет на разглеждане от ВКС /гр.д.№ 50333/2023 г. на СРС/, цитирано по-горе, следва да се приеме, че правната квалификация е чл.49 от ЗЗД вр. чл.7 от Конституцията на България. Във връзка с това съдът намира, че отправянето на преюдициално запитване не е от решаващо значение за изхода на настоящия спор. Действително, поставените въпроси са съществени и биха допринесли за изясняване на някои спорни моменти в закона и правораздаването, но доколкото нямат значение за изхода на конкретното дело, то искането за отправяне на такова запитване следва да се остави без уважение.

В същото време съдът след служебна справка констатира, че във връзка с отправени от ищеца искания за възобновяване на наказателното производство приключило пред ВКС под № 1018 от 2019 г., са образувани над 20 дела в СРС. Делата са между същите страни, а именно Е. Д. М. като ищец и ВКС като ответник и със идентично искане, а именно присъждане на обезщетение за причинени вреди от бездействие на магистрати и служители от ВКС за изпращане на искания за възобновявания на наказателно производство, а именно процесното цитирано такова НОХД № 1018/2019 г. По делото са представени жалби и искания от г-н М. до ВКС с вх. № 6470/18.08.2020 г. и с вх. № 6781/04.09.2020 г., които макар и при различна обосновка съдържат едно и също искане, а именно за възобновяване на ВНОХД № 102/2018 г. по описа на Апелативен специализиран наказателен съд, КНОХД № 1018/2019 на ВКС поради извършени престъпления от членовете на настоящия състав. Сам по себе си фактът, че исканията са отправени с различни жалби, не променя обстоятелството че се касае за едно и също искане, което не е удовлетворено от страна на адресата ВКС и което не е препратено на компетентния според ищеца орган. Т.е. касае се за бездействие, за което са образувани настоящото производство и другите такива пред СРС през 2022 г. и което е въведено като противоправно деяние, от което ищеца черпи права. В цитираното определение на ВКС по ч.гр.дело № 1929/2023 г. се изтъква, че конкретното съдържание на всяка една жалба и искане, които ищецът е отправил към ВКС е въпрос от съществото на спора. Преценката относно това какъв е предмета на делото следва да се извърши въз основа на изложените твърдения в исковата молба а те са идентични в отправената искова молба по настоящето дело, както и в предходно образуваните дела с номера: гр. д. № 50326/2022 г., гр. д. № 50327/2022 г., гр. д. № 50333/2022 г. и други по описа на СРС. Тук за пълнота на изложението следва да се посочи, че с решение № 204/12.06.2015 г. на ВКС по гр.д.№ 7046/2014 г. IV-то ГО, се приема, че

когато са причинени неимуществени вреди с няколко деяния, които са свързани помежду си и са осъществени в непродължителен период от време обезщетението се определя глобално, като това още в по-голяма степен важи за деликт, причинен с бездействие.

Ето защо съдът като прецени конкретните обстоятелства и задължителната съдебна практика по реда на чл.290 ГПК, намира, че са налице предпоставките по чл.126 от ГПК като настоящето дело се явява по-късно образувано спрямо гр.д.№ 50326/2022 г. и гр. д. № 50327/2022 г. и същото следва да бъде прекратено.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отвод на прокурора.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС в Люксембург.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 54984/2022 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, подадена чрез СРС до СГС в 1-седмичен срок от днес, който за ищеца тече от днес, а за ответника ВКС от датата на връчване на съобщението за настоящото определение.

Е. М.: Искам да ми изпратите препис от протокола в затвора.

Съдът намира направеното от ищеца искане за основателно, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ищеца незаверен препис от настоящият протокол, който да му се изпрати в затвора в гр.С.

ПРОТОКОЛЪТ, изготвен в с.з., което приключи в 10:12 ч.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____